PHOBOS

Nyhetsblad for Ares - kun for medlemmer

Nr. 350, onsdag 10. mars 2004

REDAKSJONELT

Dette er faktisk et lite jubileum for PHOBOS – selv om vi har utgitt så mange nummer etter hvert at vi ikke markerer «50-tall» i noen særlig grad. Det er ikke desto mindre hyggelig å kunne konstatere at vi har holdt det gående såpass lenge, og selv om vi kanskje ikke skal regne med å nå nummer 700, så går det jo an å håpe: Instutusjoner og foreninger er tross alt ofte ganske seiglivede av seg når det gjelder å opprettholde kontinuitet, tradisjoner etc.

PHOBOS 350!

ON THE ROAD AGAIN

(en liten føljetong)

Ett av redaksjonens medlemmer har gjennom de senere år har bare fått alt for god anlednng til å fremskaffe verdifull bakgrunns-info til moderne rollespilling, i form av ulike jobb-relaterte turnéer rundt i vårt vidstrakte. Få med deg mange interessante detaljer om hvordan moderne norske transportsystemer virker (& ikke virker!). Forrige episode sto i PHOBOS 348...

Turnelivets glade dager, del II

Onsdag 11. februar

I lufta.

Vi tok av fra Gardermoen i lyset av soloppgangen, og fulgte deretter Ring 4[1] i lav høyde, før piloten bestemte seg for at det kunne være greit å trekke litt lengre opp i høyden. Det var romslig i flyet, selv om Norwegian i følge avisene skal ha brukbart belegg på sine flyvninger. Dette var nok ikke en tur som trakk opp på statistikken. Den behagelige siden ved å slippe den dårlige etterligningen av mat som de fleste flyselskap fremdeles føler seg forpliktet til å dele ut, for kort senere å samle inn, er at midtgangen ikke er full av mennesker som desperat prøver å betjene alle passasjerene før flyet kommer frem til bestemmelsesstedet. De satt isteden lengst bak og studerte IKEA-katalogen. Ikke at det er noe galt i det, så lenge de kabinansatte er der når de trengs, og flyselskapet forteller meg at det ikke blir servering underveis, så er ikke jeg den som savner gummi-eggerøra eller de andre tingene som har blitt servert som mat i fly.

Det er overskyet over vestlandet, men nærmere Stavanger må vi under skyene igjen. For en gangs skyld åpenbarer landskapet seg fra sin beste side, noe som i dette tilfelle betyr snødekte topper mellom isskurte daler. En skulle neimen ikke trudd at det var 10.000 år siden isen trakk seg tilbake fra dette landskapet – noen hundre år virker mer troverdig...

Stavanger.

Flybussen følger små og smale veier inn mot byen, sikkert like mye for å unngå rushtrafikken som fordi jeg ba om å bli kjørt til SAS Royal. Ikke fordi jeg har til hensikt å overnatte i Stavanger denne gangen, men rett og slett fordi SAS Royal ligger vegg i vegg med Folkets Hus i Stavanger, så jeg slipper å klatre opp den lange bakken fra den vanlige flybusstoppen ved foten av åsen når jeg ber om å bli kjørt til SAS Royal.

I Stavanger er det bare en maskin som skal settes opp, så det burde være rikelig med tid. Men som vanlig viser det seg at det aldri blir rikelig med tid. Først lager maskinen skikkelig trøbbel, ved å komme opp med en IP-adresse den har funnet et eller annet sted der den

---

[1] Ring 4 er et nytt initiativ for å trekke tungtrafikken utenom Oslo. I øyeblikket består ringveien av to segmenter. Det nyeste går mellom Gardermoen og Lunner, men planen er å forlenge denne seksjonen til Hokksund i løpet av de neste (om lag) 10 årene. Oslofjordtunnelen er også en del av denne veiplanen, men de styrende myndigheter har tydeligvis funnet det opportunt å vente med å finne frem bjellene og fløytene til folk flest har glemt skandalene.

Det er dog et lite problem med den strategien – den største skandalen av dem alle er jo at de skulle ha bygd bru istedenfor tunnel.

definitivt ikke burde finne noen IP-adresser. Mens jeg sliter med det, dukker en av de andre brukerne opp. Skjermen hans "lever". Og det har han faktisk rett i, bildet skjelver, og det er ikke stort jeg kan gjøre med det. Annet enn å bytte skjerm, og det er dessverre bestillingstid på den slags. I et hvert fall når sjefen helst vil bytte mer enn en skjerm av gangen.

Hvis du noensinne skulle befinne deg i Stavanger når klokken nærmer seg formiddagsmat, så kan det være strevet verd å klatre opp til SAS Royal, fortsette til bakeriet som ligger bak hotellet, og der be om en "Ambrosia med ost og skinke". I et hvert fall for oss slikkmunner, som synes et rundstykke som ligner mer på en rosinbolle er en god idé.

Rett før jeg skulle reise kom så neste bruker og skulle ha hjelp med å sette opp eposten slik at den kunne leses på reise. Jeg kunne da raskt konstatere at den konsulenten som var sendt ut til Stavanger for å sette opp denne maskinen hadde rotet til oppsettet på en slik måte at brukeren var sjanseløs. Dette var forsåvidt et problem vi kjente til, så planen var at vi skulle løse dette når vi var ferdige med å rulle ut de nye maskinene.

Jeg mener – jeg hadde ikke en gang med meg de nødvendige passordene – og det var ingen som svarte på telefonen der jeg kunne ha fått tak i passordene, og i dag anbefaler som sagt Avinor at man skal møte opp minst en time før avgang. Ikke for det, jeg rakk ikke en gang flybussen, så jeg kom for sent til entimesfristen. Uten at det var så veldig nøye, også denne gangen fikk jeg rikelig med tid til å skrive på denne artikkelen før damen (for det er alltid damer som står bak skranken i gaten på flyplasser, selv i våre dager med flere tiår med likestilling) dukket opp, noe som ga saueflokken vill panikk – de skulle om bord i flyet med en eneste gang, og da hjalp det ikke at damen påpekte at de ikke en gang hadde noe fly å gå om bord i.

Noe senere dukket det opp en mannsperson (det er alltid menn som kommer litt senere til gate, i akkurat passe tid til å redde en lett rødmende dame som kjemper for å få i gang datasystemene, slik at hun kan oppdage, og påpeke overfor mannen, at flyet er overbooket) som spurte om noen kunne tenke seg å ta i mot €150 i flybilletter for å bli med neste fly. Prinsipielt har jeg ikke stort i mot å stå over en flyavgang hvis jeg får noe igjen for det, men denne gangen var betalingen for liten, og dessuten hadde jeg en avtale i Bergen.

Selv om jeg ventet til de faktisk begynte å slippe folk ombord, og flyet var smekk fullt, fikk jeg likevel yndlingsplassen min – midtgang, relativt langt bak (fordi midtsetene fylles opp fra front i flyet), og med armlene mot midtgangen som kan løftes opp. Senere dukket de to passasjerene som hadde tilbudt seg å stå over opp i setene ved siden av meg – det viste seg nemlig at det likevel ikke var mer enn akkurat passe mange passasjerer til flyet. (Ikke for det, min favoritthistorie fra SAS gjelder den stasjonsansvarlige som ble innkalt til statistisk kontor fordi han hadde hatt et gjennomsnittsbelegg som var større enn 100 %. Og det passet aldeles ikke inn i de statistiske skjemaene...

Flyet tok av når det skulle, og fløy deretter gjennom ertesuppe til vi kjente at det landet. Kort etter ble vi stående på taxebanen i påvente av at en av gatene skulle bli ledig. Flyplassen hadde vært stengt for brøyting den siste halvtimen, så nå var det rett og slett ingen ledige plasser ved terminalbygget.

Vel inne i byen møtte jeg Bjørn Tore med pode, og ble med disse på pastafabrikken. Jeg skulle forresten hilse til Johannes fra Bjørn Tore, som lurte på om han kunne sende medlemspapirene for de medlemmene han har vervet til Worldcon.

Torsdag 12. februar.

Etter en behagelig natt på Holberg hotell vandret jeg innover Strandgaten til regionskontoret, og satte i gang med å sette opp maskiner igjen. Denne gangen gikk det til en avveksling glatt, ingen problemer oppsto, og jeg ble i grunnen ferdig før tiden.

På kvelden besøkte jeg først Valhall, som har flyttet inn i nye og større lokaler, og byttet navn til Avalon siden sist jeg var i Bergen, og deretter gikk jeg ut sammen med Bjørn

Tore og noen av hans Linux-venner.

Fredag 13. februar.
Jeg sov lenge på hotellet, siden jeg hadde en avtale kl. 10, og visste at det ikke var stort å gjøre før brukeren dukket opp. Det meste var tross alt unnagjort allerede. Og alt gikk akkurat så glatt som dagen før, med det resultat at jeg trodde jeg kunne rekke et tidligere fly. Når jeg kom frem til Flesland oppdaget jeg at det ikke var så enkelt å bytte til et tidligere fly som jeg hadde trodd, jeg ble sittende fast på flyplassen i to timer. Lunch ble det i et hvert fall tid til.
Deretter fikk jeg se hvilke tjenester på en flyplass som regnes som strategisk viktige. Strømmen gikk, i følge nyhetene var halve fylket uten strøm. (Jeg er glad jeg var ferdig med jobben, det ville blitt vanskelig å gjøre noe uten strøm til datamaskinene...) Etter noen minutter kom lyset på igjen, men slett ikke i alle armaturene. Et sikkert tegn på at dieselaggregatet har slått inn. Foodcourten var raskt i sving, men minibanken og tavlene som fortalte når og hvor flyene skulle gå forble strømløse en stund til.
Flyet – fra Norwegian – var fullt til siste sete, men virket likevel mer romslig enn en ordinær SAS-flight med 40% belegg. Jeg tror det har en viss sammenheng med at Norwegian ikke prøver å dele ut mat til alle passasjerene, det er rett og slett ikke plass til å spise i en ordinær flykabin.
Tilbake i Oslo dro jeg rett på kveldens Aniaramøte, dette handlet om Stephen King, og Carrie ble vist. Oppmøtet var dårlig, noe jeg tror skyldes at skrekkfanz føler seg mer til rette i en skrekkklubb.

Lørdag 14. og søndag 15. februar.
Forbundsstyremøte i Hyperion.
Annonsert oppmøte Color Festival kl. 10. Siden det var umulig (kl. 10 seilte båten fra Hirtshals) ble oppmøtet flyttet til 10. etasje i Administrasjonsbygningen, UiO. Det viste seg at møtet skulle starte kl. 11, mens det var frokost fra 10. De av oss som allerede hadde spist frokost opplevde dette som unødvendig. Etter selve møteaktiviteten gikk ferden videre til Hjortneskaia, via Jernbanetorvet og Aker Brygge. Det siste opplevde i et hvert fall jeg som fullstendig unødvendig, det går tross alt buss direkte fra Jernbanetorvet til fergeterminalen på Hjortneskaia, passe lenge før båtavgang.
Båtturen til og fra Hirtshals forløp relativt begivenhetsløs, noen av oss benyttet anledningen til å handle i Hirtshals, delvis de samme menneskene trengte seg sammen i den minste lugaren i båten, istedenfor å benytte seg av at noen av følget hadde havnet i handicaplugarer, med veritable dansegulv, i et hvert fall når man sammenligner med resten av lugarene ombord. (Dusjen var større enn vanlige lugarer...)
Hyperions Forbundsstyre er i ferd med å sette seg, forbundsstyremedlemmene venner seg etter hvert til at "han sa det jeg skulle si" er en helt grei reaksjon – eller endatil en unødvendig reaksjon, men det er fremdeles slik at AU opplever at et tema er utdebattert når det kommer til Forbundsstyret. Og det er jo ikke en optimal arbeidsfordeling.
Ytterligere et skritt til å få satt ting på plass ble tatt ombord, med en av disse standard jobbseminarøvelsene man blir litt lei av etter noen år i arbeidslivet. Men jeg ser både nyttevedien og nyhetens interesse for ungdom uten de helt store erfaringene med jobbseminarer og de øvelsene som alltid dukker opp på denne typen arrangementer.
Mens båten lå ved kai i Hirtshals ble jeg oppringt fra Widerøe. De hadde et problem med kredittkortet – det lå inne feil kredittkort i profilen min hos Widerøe, så de kunne ikke kjøre ut billetten min før de fikk riktig kredittkortnummer. Mens jeg leste opp det nye kredittkortnummeret gikk batteriet på mobilen ut, så enden på visa ble at jeg måtte låne mobiltelefon av Rasmus, bytte kort, og ringe tilbake til Widerøe for å ordne opp i problemet.

Mandag 16. februar.
En relativt avslappet morgen, flyet skulle ikke gå før kl. 9. I god tid ankom jeg flytogterminalen, bare for å oppleve at flytoget slengte døra igjen i nesa på meg, og for av sted mot Gardermoen. Mens jeg ventet på neste tog dukket det – relativt umotivert - opp et tog til Hakadal på plattformen til Flytoget, men dette toget forsvant i god tid før toget til Gardermoen materialiserte seg. Vel fremme på Gardermoen viste det seg at problemene med kredittkortet hadde medført at billetten ikke lå i fremme, men derimot godt gjemt i en diger kasse full av flybilletter som lå klare til avhenting senere samme dag.

Denne gangen var det for sikkerhets skyld solid kø i sikkerhetskontrollen, så når jeg endelig kom frem til gaten var det så å si tid for ombordstigning. Nok en gang kunne jeg avnyte en behagelig reise med et flyselskap som ikke er en etterlevning etter den gang flyselskapene ikke hadde lov til å konkurrere på pris, slik at det isteden var servicen, og da spesielt serveringen ombord, som var den viktigste konkurransefaktoren. Det går fremdeles gjetord om Air Frances kyllingsandwich – som bestod av en halv kylling, pent dandert på en liten skive brød.

Rett før vi skulle lande i Tromsø fant noen ut at det ville være en ide å måke rullebanen først, noe som medførte at vi landet ti minutter for sent. Jeg kom kjapt gjennom terminalen, takket være at jeg slapp å vente på bagasje, og snart satt jeg i en taxi på vei gjennom snøføyka mot Tromsø Sentrum.

Installasjonen forløp relativt kaotisk, med brukere som helst ville gjøre alt annet enn å fortelle meg hvilke filer de ønsket å ta vare på før vi slo av den gamle PC'n for godt, og til slutt, når klokken nærmet seg 4, mente den siste brukeren den dagen at han ikke hadde tid til å teste maskinen før han for hjem for dagen – og neste dag skulle han til Gardermoen på konferanse. (Gardermoen er et greit sted for konferanser, med gode forbindelser fra hele Norge.)

På kvelden møtte jeg en av tantene mine, og vi gikk ut for å spise – på min regning, siden jeg har spist middag hos henne en rekke ganger på tidligere jobbturer til Tromsø. (Kaka tok nok den turen til Tromsø der jeg skrev "Connector DIX" i feltet for hva reisen gjaldt. Den gangen reiste jeg hele den lange veien til Tromsø, samt jobbet en hel dag der oppe, og til slutt tilkalte assistanse fra Cinet, for å finne ut at du må skrive Connector DIX i net.ini-filen for å fortelle Novell at du ønsker å bruke AUX-porten. En funksjon som på nyere nettverkskort er helt automatisk.)

Tirsdag 17. februar.
Comfort Hotel With er nok et av de dyrere hotellene her i landet. Ellers et helt greit hotell, med gratis vafler på ettermiddagen, og gratis kveldsmat, og svært så sentralt. Jeg kan slett ikke klage på servicen, ikke bare var rommet utstyrt med den ekstra hodeputen jeg alltid vil ha, de hadde til og med ryddet rommet før jeg kom, noe som synes å være unikt i hotellbransjen i Ishavsbyen, i et hvert fall hvis jeg skal gå etter mine egne erfaringer. To ganger har jeg opplevd at et hotell ga meg et rom som ikke var rengjort, begge ganger i Tromsø, og det dreier seg om to av byens bedre hotell. Ingen av hotellene har fått meg tilbake som gjest.

Også i dag var brukerne mest opptatt av sitt, saker som tydeligvis ikke kunne vente de fem minuttene som skulle til for at jeg skulle komme i gang med jobben. Men jeg klarte da likevel å bli ferdig i tide til å ta flybussen ut til flyplassen, i rimelig god tid før flyavgang.

PHOBOS-visdomsord:

Denne spalten skal reprodusere det ypperste av folkelig eller dannet, leg eller lærd livsvisdom – enten den er opparbeidet i forskningens hellige haller, på slagmarken, i hjemmets lune ro eller (kanskje oftest) over en eller annen drikkbar substans i mer sosial sammenheng. Vanligvis (:hvis de foreligger som «bumper sticker», button-tekst, plakat eller i annet fotokopierbart / scanbart format), vil vi gi en faksimile av nummerets Visdomsord. Ellers risikerer vi bare trykkleifer (Hei, Svertulf!) når teksten blir knastet inn av redaksjonens ærede medlemmer...

VISDOM #31

God Was My Co-pilot - but we crashed in the Andes, so I had to eat him...

(anonym amerikansk antireligiøs aeronaut)

PHOBOS

Medlemsblad for Ares – forening for simuleringsspill

Gratis til medlemmene!

Redaksjon:

Johannes H. Berg, Herman Ellingsen, Trond Jansen

Bidrag kan også leveres via **Thomas Refsdal** på Blindern

Utkommer hver 2. og 4. onsdag i måneden (unntatt til 4. onsdag i desember)

EX CATHEDRA #247

(spalten til Johannes H. Berg, styremedlem i Ares, administrator for ARCON)

ARCON-flyeren (eller løpeseddelen, om man vil...) som vi nevnte sist er altså basert på *Matrix*-temaet som er valgt for neste års kongress, og passer etter vår mening riktig bra; med én side i farger og én side med relevant tekst, har den faktisk også «skreddersydde» variant-versjoner for rollespill, brettspill, miniatyrspill, laiv, dataspill, duellkortspill etc. Nok en gang takk til Henning Fjøs for hjelp med fargedesignen!

For egen del har jeg ellers ikke så mye nytt å komme med i spillsammenheng, siden jeg fortsatt har begrensende muligheter til å dukke opp både på Blindern på tirsdager og Bjølsen på onsdager. Jeg savner særlig den sosiale biten, men selvsagt også det spillmessige – har tatt opp igjen en gammel taktisk dataspill-klassiker, *Steel Panthers*, bare for å kunne sløse bort litt tid når jeg føler for **det**. Apropos det – hvis noen skullle være interessert i å jobbe med litt norske «order of battle»-saker fra 1940 i forbindelse med mulige scenarioer til *SP*, har undertegnede en kontakt som er aktiv i den forbindelse!

Johannes H. Berg

OSLO
SPILLFORUM
er nok som før, dessverre: utsatt på ubestemt tid...